

శివరంజని

శివరంజని అంటే మాస్టారికి ఎంతో ఇష్టం. శిష్యురాలు చక్కగా వాయిస్తుందని ఆయనకు తెలుసు. ఎక్కడైనా కచేరీచేస్తే ఎగిరిరానా అనీ అన్నారు. మరి ఇప్పుడు రమణ శివరంజని వాయిస్తూంది. కచేరీ అఖానుకావడం మాట అటుంచి మాస్టారిమాట ఏ మాటందో ఎలా చెప్పడం?

చెలవమిచ్చినా

'టింగ్' మమ్మ ధ్వని విని కళ్ళు తెరిచారు కంకరం మేస్తారు. ఎదట చావమీద ఒడ్డిగిల బెట్టి ఉంది ఫీడెలు. ఫీడెలు చుట్టూ పువ్వులున్నాయి. దగ్గరలోనే కర్పూరహారతి వెలుగు తూంది. ఆ నేడికి నాలుగు తీగెలూ ఒక్కచూరే తెగిపోయాయి.

రమణకు తొమ్మిదవ ఏడు. బాసిన పట్టు చేసుకుని దణ్ణం పెడుతున్నదల్లా తీగలు తెగిన చప్పుడు విని గడగడ లాడింది.

అక్కడున్నవారి గుండెలు జారిపోయాయి. సంగీతం పాతం (ప్రారంభం) అనాడే. ఇదేం అవశకునం అనుకుంటున్నారు ఇంట్లోవాళ్ళు. కంకరం మేస్తారు రమణచే నిష్ఠేశ్వర పూజ చేయించారు. తరువాత ఫీడెలుమీద పువ్వులు వేయించారు. కొబ్బరికాయ కొట్టించి నివేదన చేయించారు. హారతి వెలిగించారు.

నిష్ఠేశ్వర (ప్రార్థన, నరన్నతి (ప్రార్థన (ప్రారంభించారు మేస్తారు. కళ్ళు మూసుకుని మైశురవి

పాడుతున్నారు. చెంపలమీదగా జాస్పాలు జార పోగాయి.

శ్రుతివేసిన తీగలు తెగినప్పుడు చేసిన సంగీత ధ్వని విని కళ్ళు తెరిచారు మేస్తారు.

తీగలు తెగిన ఫీడెలును, వెలుగుతున్న హారతిని, వలుకుతున్న రమణ చూశారు.

"జయం" అన్నారు మేస్తారు.

"శే కళ్ళి, అందరికీ దణ్ణం పెట్టు" అన్నారు రమణి పు ఆప్యాయంగా నిమిరుభా.

ఆయన నజల వయనాలు ఆనందంతో మెరిశాయి.

“ఇదేమిటండి జయం అంటారు? అడుగు తోనే పిడుగు అన్నట్లు పాతం ప్రారంభంతోనే తీగలు తెగిపోవడమా! ఇది ఆవశకునం” అంది రమ అమ్మమ్మ.

“ఎంతమాట అన్నారూ! సరస్వతీ ప్రార్థనకు ఆ విధంగా ఎవ్వరికోగాని జరగదు. ఆ వాణి అమ్మాయికి ప్రసన్నురాలయింది. మన అమ్మాయి ఈ విద్యలో మంచి ప్రావీణ్యం సంపాదిస్తుంది” అన్నారు మేష్టారు.

అంతా ఆశ్చర్యంగా విన్నారా విషయం. రమచేత ముందుగా మేష్టారికి నమస్కారం చేయించింది తల్లి.

రమ నాలుగేళ్ళ పిల్లప్పట్టించి సంగీతం అంటే

శివరంజని

మహా ఇష్టం. ఎక్కడ ఏ పాట విన్నారలే ఇట్టే పట్టుకుని ఇంటికివచ్చి పాడేస్తూండేది.

వాళ్ళు కాపురం ఉండే వ్రక్కవాలాలో మరొక కుటుంబం ఉండేది. వారి కొక అమ్మాయి ఉంది. ఆ అమ్మాయికి సంగీతం చెప్పిస్తున్నారు. గాత్రం చెప్పుకుంటుంది. ఆ అమ్మాయిని ‘అక్కా’ అని పిలుస్తుంది రమ. సంగీతం మేష్టారు పాతం చెప్పినంతనే పూ అక్కవ్రక్కనే కూర్చుని వింటూండేది రమ.

నేలమీద మునివ్రేళ్ళతో కొడుతూ కల్యాణి కృతి, దర్బారు వర్ణం పాడేది. “నను మేష్టార్నిట” అంటూ బొంగురు గొంతుకతో పాడేది. అక్క-

లాగ నన్న గొంతుక తో పాతం చెప్పుకుంటున్నట్లు పాడేది.

అరేళ్ళు వచ్చేసరికి రమకు సరళి స్వరాలు, జంట స్వరాలు, అలంకారాలు, పిళ్ళారి గీతాలు, స్వరతులు, నాలుగైదు వర్ణాలు వచ్చాయి. తాళం రాకపోయినా కట్టుగా పాడేది.

రమ ఉండే ఇంటికి రెండు ఇళ్ళు అవతలి సరస్వతి అనే అమ్మాయి ఫిడేలు బాగా వాయిస్తుంది. ఇంకా నై వేలు చెప్పించుకుంటుంది. ఆ అమ్మాయి నేర్చుకుంటున్నా, సాధన చేసుకుంటున్నా రమ అక్కడ ఉండవలసివచ్చింది.

“రమా” అని తల్లి పిలుస్తుంది. “అదిగో వాళ్ళ సరస్వతి ఫిడేలు వాయింపు వినబడ్డంలేదా? ఇంకా రమను పిలుస్తా వేమిటి” అని ఇంటోవాళ్ళు వేలాకోళం చేసే వారామెను. “అక్క మేష్టారిచేత నీకూ సంగీతం చెప్పించనా” అని అడిగారు రమను వాళ్ళ నాన్నగారు.

“నాకు సరస్వతి మేష్టారే చెప్పాలి. అక్కలా ఉట్టినే చెప్పుకోను. నాకు ఫిడేలు కొను” అంది. “వసే భడవా” అని నవ్వుకున్నా రంతా. ఆ సాయంత్రం సరస్వతికి చెప్పి మేష్టారికి కలు రంపారు. రమకు సంగీతం చెప్పమన్నారూ రమ వాన్నగారు.

“మీరు అడగకుండానే చెబుదా మనుకుంటున్నానండీ. అమ్మాయి ఆనక్తి చూస్తున్నాను. విద్యయందు ఆనక్తి ఉన్నవాళ్ళకు చెప్పకపోతే మహా పాపం. ఆ విద్యాధి దేవతకే అనవారం చెయ్యడం అన్నమాట. నాకు సాముతో వనిలేదు. తీరుబడి లేకపోయినా ఎలాగో వీలు చూసుకుని వస్తారు” అన్నారు శంకరం మేష్టారు.

కాలి తెగిన తీగలు తీసేశారు. కొత్త తీగలు కట్టారు శంకరం మేష్టారు.

కొత్త కైందు పుస్తకాన్ని తెరిచి మొదటి పేజీకి వసువు వ్రాశారు కొద్దిగా.

“అవిన్ను మన్ను” అని వ్రాశారు. మొదటి సరళి స్వరం చెప్పారు.

“రేపు అప్పచెప్పు” అన్నారు.

“రే పెండుకండి? ఇప్పుడే అప్పచెప్పేస్తా” అంటూ తాళంతో అవ్వగించేసింది.

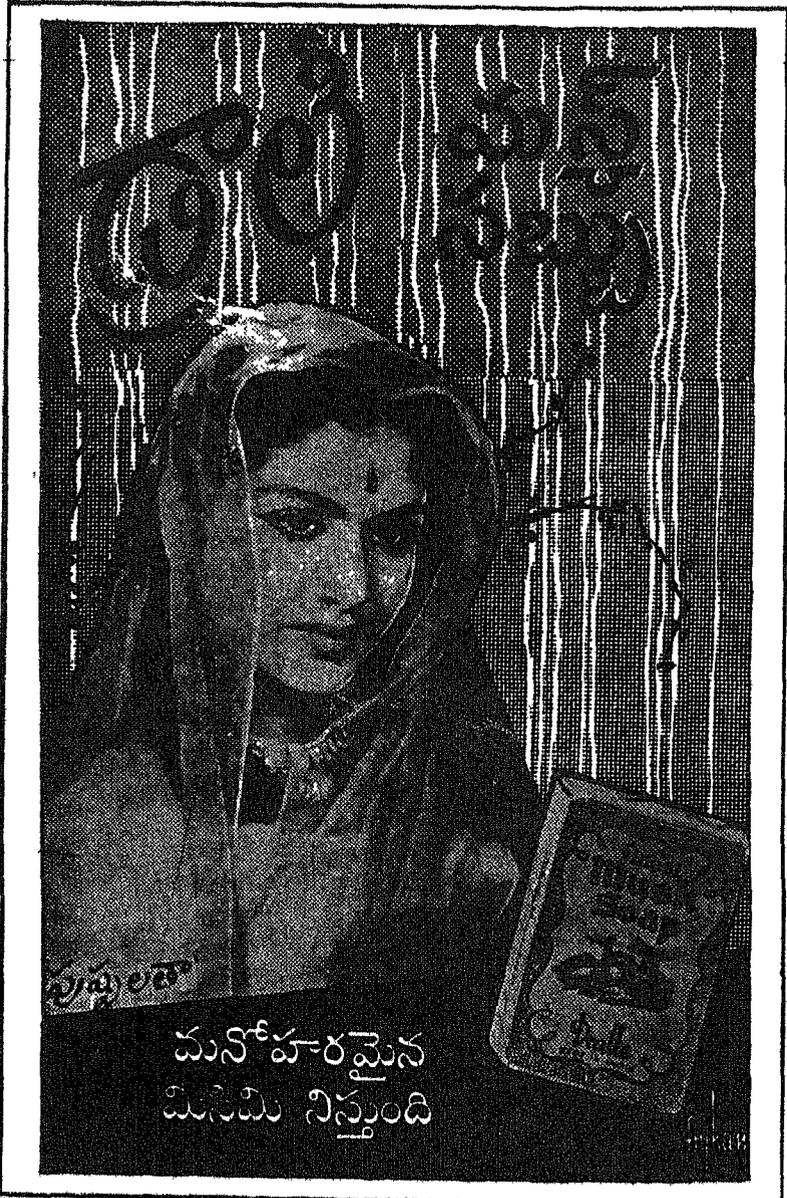
“ఇలాగే నేను చెప్పి పాఠాన్ని అవ్వగించాలి” అంటూ చక్కా పోయారు మేష్టారు.

ఆరునెలలకు స్వరజతులు, స్వరపల్లవులు, గీతాలు తాళంతో కూడా కట్టుగా వచ్చేకొయి.

త్యాగరాజస్వామి ఉత్సవాలలో ఆందరి శిష్యులతోపాటు రమచేత కూడా పాడించారు మేష్టారు. ఆయన శిష్యులందరిలోనూ రమే చిన్నది.

ఒక గీతం, స్వరజతి వాయింపింది. కల్యాణి వర్ణం గాత్రాన్ని పాడింది. తానం మాత్రం రాదు. చిన్నప్పూడు విన్నది.

“ఇంత చిన్న అమ్మాయి ఇంత చక్కగా పాడిందంటే ఆశ్చర్యంగాఉంది. ఇది చెప్పుకున్నది కాదు. కేవలం వినికీడివల్ల నేర్చుకున్నదట. ఈ

మనోహరమైన మనసు నిస్తుంది

అమ్మాయి ముందు ముందుగా గొప్ప పాటకు రాలు కావాలని దీనిస్తున్నాను" అన్నారు ప్రత్యేకాచార్యులంపై వచ్చిన ఒక పెద్దాయన.

"మీ ఆశీర్వాద బలం ఉంటే తప్పకుండా అవుతుంది" అన్నారు మేష్టారు.

"బాగా పొడిందంటే అమ్మాయి" అన్నారు మేష్టారు రమ నాన్నగారితో.

"ఇలాంటి శిష్యులుంటేనే గురువుగారికి పేరు, ప్రతిష్ఠ" అన్నారు మేష్టారు.

"సిద్ధో దానిముఖం" అన్నారు రమ నాన్నగారు. పెద్దవాళ్ళు చిన్నవాళ్ళను పొగడకూడదని ఆయన అభిప్రాయం.

"మీరు ప్రారంభించిన వేళా విశేషం" అంది రమ తల్లి.

ఆమె ఆ మాట అనగానే సరస్వతీ ప్రార్థన, వెలుగుతున్న హారతి, తీగలు తెగిన ఫిడెలు కళ్ళకు కట్టిపట్లయింది అందరికీ.

మూడు త్యాగరాజ ఉత్సవా లయాయి. అది వాలుగన సంవత్సరం. రమకు వన్నెండేళ్ళు. రాగా లాసన, స్వరకల్పన చేతయింది.

ఆ సంవత్సరం రమకు, మరొక నలుగురైదు గురికి గంట ప్రాగ్రాం ఇచ్చారు. అంతా బాగానే వాయిచారు.

ఆ సభకు పెద్ద తెండ్రో సభ్యులుగా వచ్చారు. సభ పూర్తయింది.

ముగింపు వాక్యాలు చెబుతూ, "ఈనాడు జరిగిన పోటీలో రమాదేనికి మొదటి బహుమతి ఇస్తున్నాం" అని కార్యదర్శి ప్రకటించారు.

రమ తెల్లబోయింది. "పోటీ అవి చెప్పారు కారే?" అని నిగ్గదీసింది రమ మేష్టార్ని.

"పోటీ అంటే భయపడి వాయిచలేవు సరిగ్గా. నిజం చెప్పు. ఇప్పుడు వాయిచినంత స్వేచ్ఛగా వాయిచగలవా" అన్నారు మేష్టారు. రమకు వెండి కప్పు బహుమతి వచ్చింది.

మేష్టారి ముఖంలో సంతోషం వెలిగింది.

రమ హైస్కూలు క్లాసులోకి వచ్చింది. మేష్టారు రమనుసంగీతం పరీక్షకుకట్టించారు.

స్కూలు పాఠాలతోనూ, ఇంటికి ఇచ్చిన పనితోనూ సతమత మాతూంది రమ. సంగీత సాధనానికి సావకాశం ఆపడంలేదు.

"శాస్త్రం అవుమెప్పు" మనేవారు మేష్టారు. "వదవదానికే తీరిక లే"దంటుంది రమ.

"తీరిక లేకపోవడం మేమిటి? నీ స్నేహితు రాళ్ళతో మాట్లాడినంతసేపు నట్టదు" అని వేళాకోళం చేసేవారు మేష్టారు. అన్నారే కాని ఆయనకే తెలుసు కష్టమని.

అందుచేత శాస్త్రంలోని అంశాలు విడమరించి అర్థమయేలాగా చెప్పేవారు. వెంటనే అప్పగించేసేది.

ఆ విధంగా శాస్త్రము, సంగీతము అతి శ్రద్ధగా, కుతూహలం కలిగిలాగా చెప్పేవారు రమకు.

మునిరే నీలిమబ్బలు

ఫోటో—ఇస్పాక్ మాచూర్ (సికిందరాబాదు)

పాటకచేరిలకు తీసుకువెళ్ళి వినిపించేవారు. వెలకువలు, బాగోగులు చెప్పేవారు.

సంగీతం లోయరు పరీక్ష ప్రథమ శ్రేణితో ప్సాసైంది రమ!

మేష్టారి అనందానికి అవధిలేదు! హాయిరు కోర్పు ప్రారంభించారు మేష్టారు.

రకరకాల రాగాలు, తానం, స్వరకల్పన, పల్లవులు చెప్పారు.

నెలసరి కచేరీలలో రమకు తరుచు అవకాశం లభిస్తూండేది. క్రమంగా రమ సంగీతం శ్రోతల మన్ననలకు పాత్రమైంది.

"ఇక ఆరు మాసాలు నేర్చుకుంటే చాలు. ల్యూష నవసరం లేదు" అన్నారు మేష్టారు.

రమ సంగీతానికి అంతరాయం కలిగే పరిస్థితు లేర్పడ్డాయి ఇంట్లో.

రమకు ఇద్దరు అన్నలు, ఇద్దరు తమ్ముళ్ళు ఉన్నారు. అన్నలిద్దర్నీ ఆ సంవత్సరం పై ఊరు పెద్ద చదువుకు సంపాది. సాము ఎత్తి వందం కష్టం.

కాపురం మారుస్తే తీరిపోతుంది. పెద్ద పిల్లలకూ ఇబ్బంది ఉండదు భోజనానికి. రమకు, తమ్ముళ్ళకు హైస్కూలు ఆ ఊళ్ళోనూ ఉంది. ఆఖరి పిల్లవాడి చదువు అయ్యేదాకా అక్కడే ఉండిపోవచ్చు.

ఇలా ఆరోవించి కాపురం మార్చడానికే నిర్ణయించారు రమ నాన్నగారు.

రమకు చాలా నిరుత్సాహం కలిగింది. ఈ సంగతి మేష్టారు విని నిర్ణాంతపోయారు.

"నాకు పేరు తెచ్చే శిష్యురాలు దొరికిందని అనందించాను. ఇప్పుడు ఎక్కడవడేతే అక్కడ కచేరి చెయ్యగల సమర్థత వచ్చింది. ఇక కొంచెం మాత్రం చెప్పవలసి ఉంది" అన్నారు మేష్టారు. రమకు విమో తోచడంలేదు.

ఈ విద్య అంతు తెలుసుకోవాలని ఆమె కోరిక. వెళ్ళే ఊళ్ళో తగిన మేష్టార్లున్నారో? లేదో? ఒకవేళ ఉన్నా శంకరం మేష్టారులాగ చెప్పడం వారి తరం కాదు.

ఇంతవరకు తాను నేర్చిన విద్య వృధాయేనా? కొన్నాళ్ళయేటప్పుటికే తను సంగీతం క్రమంగా మరివిపోవడానికి అవకాశం లేకపోలేదు.

ఇలా తలచుకుంటే ఎంతో బెంగగా ఉంది. "అమ్మాయి, అనగననగరాగ మతిశయిల్లు ముండు అన్నారు వేమనయోగి. సంగీతానికి సాధనే ముఖ్యం. ఎంత తీరుబడిలేకపోయినా రోజుకు రెండు గంటలు ఖచ్చితంగా సాధకం చేసి తీరాలని అనుకుంటే వాయిచగలవు" అంటూ విడుస్తున్న రమకు ధైర్యం చెప్పారు మేష్టారు రైలు కిటికీ దగ్గర.

"ఆ ఊళ్ళోనే నెరుగుస్తు ఒక పాటకు దున్నారు. అయినా ఉత్తరం వ్రాస్తాను. అమ్మాయికి అక్కడ కూడా శ్రద్ధగా చెప్పించండి" అని మరి మరి రమ నాన్నగారితో చెప్పారు. మేష్టారికి నమస్కారం చేసింది కడులుతున్న రైల్వోవని రమ.

మేష్టారు కంఠనాతో కళ్ళు ఆడ్డుకున్నారు. మేష్టారు కంఠనాతో కళ్ళు ఆడ్డుకున్నారు.

(తరువాయి 49 వ పేజీలో)

శివరంజని

(11వ పేజీ తరువాయి)

రమకు ఊరు కొత్త. ఇల్లు కొత్త. స్కూలు కొత్త.

మెల్లిగా అలవాటుపడుతున్నాయి.

అనుకున్న ప్రకారం రోజూ రెండు గంటలు ఖచ్చితంగా సాధన చేసేది రమ. కొన్నాళ్ళయినరికి వాయిచినదే వాయిచడం, అవే రాగాలు, అవే వర్ణాలు—వాయిచి, వాయిచి విసిగిపోయింది.

ఇంతకన్నా ప్రాచీనమైనది కాబోలు అని నిరాశ చెందింది.

ఇక ఇది పని కాదనుకుంది.

కొత్త కొత్త రాగాలు తీసుకుని వాటి ఆరోహణ, అవరోహణ క్రమం, స్వరస్థానాలు తెలుసుకుని మెల్లి మెల్లిగా అలాపన చేసేది. ఆ రాగాలు రేడియోలో పాడుతూంటే కూడా వాయిచేది.

అదే తన విద్యార్థివృద్ధికి ఆధారం. ఏకవ్యధుల లాగ గురువుగారిమీద గురిఉంచి విద్య సాధించాలి. తా నీ విద్య మరిచిపోకూడదు—అని పట్టుదల వహించింది.

ఇల్లు వెతుక్కుంటూ వచ్చారు కొత్త సంగీతం మేష్టరు. శంకరం మేష్టరు ఉత్తరం వ్రాశారట ఆయనకు.

రమ నాన్నగారు ఆయన్ను పాతం చెప్పడానికి ఏర్పాలు చేశారు.

రమనువాయిచమన్నారు. మేష్టరు వాయిచారు.

ఇద్దరూ ఒక కేర్రనే వాయిచినా ఏక్కడా పోలికలేదు.

కొత్త మేష్టరు ఆ రోజు పాతం చెప్పి వెళ్ళిపోయారు.

ఆ మధ్యాహ్నం రమ ఇంటికి వాళ్ళ బంధువు ఒకాయన వచ్చాడు. ఏదో మాట వధిసగా కొత్త మేష్టరి మాట వచ్చి “ఈయన కూడా చాలా సమర్థులు. అయితే చిన్నప్పటినుంచి శంకరం మేష్టరి దగ్గరే నేర్చుకోవడంవల్ల మరొకరు ఎలా చెబుతారో తెలియదు. అమ్మాయికి ఈయన పద్ధతి కొత్తగా ఉంది” అంది రమ తల్లి.

“అన్నట్లు చెప్పడం మరిచిపోయాను. శంకరం మేష్టరు ఇంట్లో సరికి చెప్పకుండా ఏక్కడికీ వెళ్ళిపోయారట. వాళ్ళ పిల్లలు చెప్పారు” అన్నాడు వచ్చిన బంధువు.

“అయ్యో! అదేమిటి! ఎందుకు వెళ్ళిపోయారో!” అంది అవిడ.

అక్కడే చావమీద కూర్చుని రాసుకుంటూంది రమ. ఈ మాటలు విని వెక్కి వెక్కి ఏడవడం ప్రారంభించింది.

“ఎప్పుడైనా ఆ ఊరు వెడతే మేష్టరి దగ్గర పాతం చెప్పకొవచ్చునని ఇంకా అభీష్టాదు” అని వాపోయింది.

“మీరు వెళ్ళేముందు కూడా జ్ఞానకం ఉండు కుని ఈ ఊళ్ళో నాకు విద్య కేర్పాలు చేశారా! ఎందుకు నామీద ఇంత వాళ్ళు మేష్టరు?” అని విలపించింది రమ.

రెండవ రోజు పాతానికి వచ్చారు మేష్టరు. పాతం అంటే బొంగిగా ఉంది రమకు. అంతా అగమ్యగోచరంగా ఉంది.

“నీ యే రాగాలు చెప్పేరన్నూ శంకరం మేష్టరు?” అన్నారు కొత్త మేష్టరు.

తన కైండు పుస్తకం ఇచ్చింది. మొదటి నుండి చివరదాకా పేజీలు తిరగవేశారు. ఆఖరి పేజీలో రమ నేర్చుకున్న రాగాలన్నీ వరసలో ఉన్నాయి వ్రాసి.

ఆ వరసలోనే ఆఖరి రాగం శివరంజని. అదే తను శంకరం మేష్టరిదగ్గర నేర్చుకున్న కడసారి రాగం.

“శివరంజని” అని మెల్లిగా నోట్స్ గొలుక్కుంది రమ.

రమ శూన్యంలోకి చూస్తూంది. ఏవో ఆలోచనలు.....గతంలోనికి.....

తెల్లవారితే ఆ ఊరినుండి వెడతా రసగా వీధి గదిలో ఒక్కరైతే కూర్చుని శివరంజని రాగం వాయిస్తూంది రమ. మేష్టరిదగ్గర వాయిచేటప్పుడు తప్పు పుస్తకం దేమోనన్న భయంతోనూ, సిగ్గుతోనూ, స్వేచ్ఛగా వాయిచలేదు. ఒక్కరైతే ఉన్నప్పుడు తన ఇష్టం వచ్చినట్లు వాయిచేస్తూంటుంది.

ఆ రోజున కూడా పాతం చెబుడామని వచ్చారు శంకరం మేష్టరు. ఆ సంగతి రమకు తెలియదు.

రమ తలంచుకునిశివరంజని వాయిస్తూంది. రమ దృష్టి రాగంమీద లేదు.

తను కొత్త ఊరు వెడతే ఇంత చక్కని రాగా తెనరు చెబుతారు తనకు? ఎవరు చెప్పగలరు? ఇక తన సంగీతానికి ఫుల్స్టాప్.

ఇంతవరకూ వచ్చిన విద్యకే భవిష్యత్తే లేదా? మనస్సు ఆలోచనామయమైతే వా రాగంమాత్రం స్వర స్థానాలు తప్పడంలేదు. ఎంతో వృద్ధయం గమంగా ఉంది వాయిచు.

అలాపన ముగియగానే మేష్టరు చిన్నగా దగ్గరు.

వెనక్కు తిరిగి చూసింది రమ. మేష్టరు!!

ఎంతసేపటినుండి వింటున్నారో? ఖంగారుగా లేవి నిలబడింది.

“చాలా బాగా వాయిచావన్నూ, రేడియోలో ఎవరో వాయిస్తూన్నా రమకున్నాను. నువ్వనుకోనే లేదు నుమా! అమ్మ దొంగ! నా దగ్గర ఎప్పుడూ ఇలా వాయిచ లేదే?” అన్నారు శంకరం మేష్టరు.

“మేష్టరు, మీకు శివరంజని అంటే ఎంత ఇష్టమో నాకు తెలుసు. ప్రతి ప్రాగంలో ఆ రాగం వాయిచి మిమ్మల్ని స్మరించుకుంటారు.

సినిమానటులు

మీరు సినీకారులుగా చేరి. నెలకు మంచివరుమానం పొందవలెనన్నచో నేడే మాకు వ్రాయండి. ఉత్తర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వరాలు ఇంగ్లీషు లేక హిందీలో వ్రాయవలెను.

BOMBAY FILM SERVICE, (W.A.P.) PHAGWARA (N.B.)

నారసింహ తేహ్యం

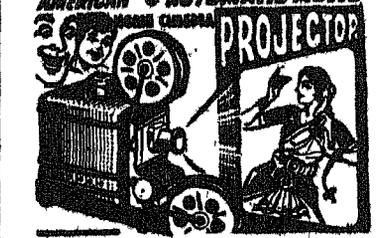
బంగారు చేరినది. మేహము, నిక్కాక, నిస్సత్తుము వారిచి విద్యవృద్ధిని, బలమును, రక్షవృద్ధిని కలిగించును. 20 తుడబ్బరు. 3-8-0.

రోజాపుష్ప తేహ్యము

అనేకం, గర్భవాతం, మలబద్ధకం వారిచి చక్కగా విరేచనమును, జీర్ణశక్తిని కలిగించును. 15 తు. డబ్బరు. 1-4-0; పోస్టేజీ రు. 1-1-0. మా క్యాటలాగు, కాలండరు ఉచితం. పి. సి. ఏ. అంద్ కో, ఆయుర్వేద సమాజం, చెరిదేపి, చెల్వూరు జిల్లా.

హోమాం సినిమా ప్రాజెక్టరుకు

అద్దరు యివ్వండి.

ఇంటిలో అద్భుతమైన వినోదం

సావనాలు, ప్రేమ, వర్తనా దృశ్యాలు మీ ఇంట్లోనే మా ప్రాజెక్టరుతో చూడండి. లార్చిలో గాని వీని/డిసి ఎలక్ట్రిసిటీతోగాని పని చేయును. 35 ఎం. ఎం. ఫీలిం. ధర రు. 15. 40 ఫీలిం 4' X 3' (స్కోప్, ఇన్ స్ట్రక్షన్లు ఉచితం పోస్టేజీ రు. 4-50 న. సై. డీలక్సు స్పెషల్ రు. 25. 60' ఫీలిం (స్కోప్, ఇన్ స్ట్రక్షన్లు ఉచితం. పోస్టేజీ రు. 5. తృప్తీ లేచి సొమ్ము చావను. స్టాకు మితంగాఉన్నది. నేడే అర్డరువ్వండి. Hollywood Cinema Corpn. (Regd.), (APW), 2194, Kalyanpura, Delhi-6.

ఆ రాగం మీకు నా ఆహ్వానం" అంది రమ కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

"రేడియోలో వాయిచితే ఇంట్లో కూర్చుని వింటాను. ఎక్కడైనా కచేరీచేస్తే ఏగిరి రానూ నా చిట్టి తల్లి కచేరీకి!" అన్నారూ మేష్టారు.

ఆ రోజు కూడా పాతం చెప్పారు. శాస్త్రానికి సంబంధించిన ముఖ్య విషయా తన్నే చెప్పారు.....

* * * * *

మరి ఇప్పుడు మేష్టారు రెక్కడ? ఎక్కడికి వెళ్ళారో? ఎందుకు వెళ్ళారో? ఫిడెలు తీసుకువెళ్ళారట!

పాపం. ఇంటిదగ్గర భార్య, బిడ్డలు బెంగ పెట్టుకుని ఉంటారు ఆయన కోసం.

శివరంజని వాయిస్తే వస్తానని మాట ఇచ్చారు.

ఇప్పుడు తను వాయిచినా ఎలా వస్తారు? రారు.

"ఏ కొండల్లోకైనా వెళ్ళి హాయిగా పాడు కుంటూ జీవితం గడపాలని ఉంది. నేను ఎక్కడికైనా వెళ్ళిపోయానని వింటే నా శిష్యులను మోసంచేసి పోయా ననుకోకండి" అనేవారు అప్పుడప్పుడు.

"అదేమిటండీ!" అంటే "ఏమీలేదు. ఊరి కేనే ఆలా తోచింది" అనేవారు మేష్టారు.

ఇండుకే అని ఉంటారు. ఆయన మనస్సులో ఏమి తుసానుతో! రమ ఆలోచనలతో కరిగి పోయింది.

"వీడి, శివరంజని వాయిచవచ్చూ" అన్నారు కొత్త మేష్టారు.

రమ చిన్న మనస్సుకు శివరంజని కరుణామయ మైపోయింది. తను శివరంజని పాడితే ఆది మేష్టారి కాహ్వానం.

వయొలిన్ మీద ఆలపించింది శివరంజనిరాగం.

అన్ని అవధులూ దాటి, శిఖరాల నధిగమించి, శివరంజని రాగం ఆరోహణలో జాతిగా, బాధగా, తన వాళ్ళందరినీ వదిలిపెట్టి, ఆర్ధరాత్రి లేచి అంధ కారంలోకి కయనిస్తున్న బుద్ధులులా ఫిడెలు చేత్తో పట్టుకుని హేమాలయాంచైపు తల వంచుకుని నడిచిపోతున్న తన మేష్టారులాగ అని పించి, వినిపించి రమ మనస్సు దడదడలాడి పోయింది.

"రండి మేష్టారు రండి. ఎన్నిసార్లు వాయిచినా ఈ శివరంజని? మీకు ఎప్పుటికీ వివబడేను? నాకు సంగీతంలో తల్లి, తండ్రి అయిన మీరు ఎక్కడో తిరుగాడుతుంటే నేను వాయి పోతాను? నా ఆహ్వానం వినిపించుకోండి. మేష్టారు.....తిరిగి రండి." రమ మనస్సు పరి పరి విధాల బాధ పడింది దానాడు.

"ఎవరికో రైల్వే కనకం రట" అన్నారోకారు.

"తంజావూరు సంగీత పండితులకు ప్రసిద్ధి. ఇంకా ఏవైనా నేర్చుకుందామని ఉంది కావాలి. అక్కడ ఒక మహా పండితుని ఆశ్రయించి శుశ్రూష

చేస్తున్నారని విన్నాను. 'గురు శుశ్రూష యా విద్యా' అన్నారు కదండీ" అన్నారు ఆ ఊళ్ళోని పురాణం శాస్త్రుల్లుగారు.

అక్కడ వారికి కనబడ్డారనీ, ఇక్కడ వీరికి కన పడ్డారనీ చెప్పడమే కాని స్వయంగా ఆయన్ను చూసినవాళ్ళు ఒక్కరూ లేరు.

ఆయన గురించి వాళ్ళు వాళ్ళు పేపర్లలో వేయించారు. రేడియోలో ప్రకటన చేయించారు.

ఏమీ ప్రయోజనం కనిపించలేదు.

రమ శివరంజని వాయిచడం పూర్తిగా మానేసింది. వాయిచడం అనే ఆలోచన వచ్చేసరికే మేష్టారు చేసిన వాగ్దానం జ్ఞాపకంవచ్చి కన్నీళ్ళు వచ్చేవి.

"ఎంతో బాగా చెప్పేవారు శంకరం మేష్టారు. చిన్న పిల్లకు అన్నం కలిపి తినిపించినట్టే కదా! ఎంతో బుజ్జగించి చెప్పేవారు" అంటుంది రమ అమ్మగారు.

"మర్నం లేకుండా విద్య చెప్పారు. అమ్మాయి సంగీతాన్ని ఎవ్వరూ తప్ప పట్టలేరు" అంటారు నాన్నగారు.

సంగీతం ప్రారంభించిన కొత్తలో వేళ్ళు సరి యైన స్థానంలో పడేవికావు. అవస్థరం వచ్చేది. అప్పుడు నేలు పట్టుకుని వాయిచేవారు మేష్టారు.

ఒకమారు త్రినీయి సాధన చేయమన్నారు. పాపుగంట అయేసరికి రమకు చేతులు లాగాయి.

కాళ్ళు తిమ్మిరెక్కాయి.

"ఇక వాయిచలేను" అంది రమ.

"ఎందుకు వాయిచలేవు? ఒక గంటవరకు కమాను అసినా, కాలు కదిపినా జాగ్రత్త" అన్నారు మేష్టారు.

అంటే గంటా వాయిచేసింది.

అలాగ నయానా, భయానా చెప్పేవారు.

ఆ విషయాలు చెబుతుంటుంది రమ.

ఈ విధంగా తరుచూ మేష్టార్లు గురించి వాళ్ళ ఇంట్లో చెప్పుకోవడం పరిపాటై పోయింది.

రమ సంగీత నైపుణ్యాన్ని మానుస్తున్న కొత్త మేష్టారు సాటి పాటలతో చెప్పారు.

ఆ ఊళ్ళో అప్పుడప్పుడు జరిగే కచేరీలకు రమ వెడతూండేది.

అమెను కూడా ఒక ప్రోగ్రాం ఇమ్మని కోరారు పాటలంతా.

రమ నాన్నగారు అంగీకరించారు.

ప్రోగ్రాం వేసరు అప్పువేయించి వంచి పెట్టారు.

రమకు పాఠంగా తల్లి, తండ్రి వచ్చారు

వేదికమీద అడుగుపెట్టేటప్పుడు తన శూర్యపు గురువుగారిని తలనుకుని నమస్కారం చేసింది మనస్సులో.

చిన్నప్పటినుండి నలుగురిలోనూ పాడడం అలవాటు చేశారు శంకరం మేష్టారు. అందుచేత ఆ అమ్మాయికి నభా కంపం అంటే ఏమిటో తెలి

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి!

ఇంటిలో విరామంగా కూర్చొని వుండేప్పుడు పోసల్ ట్యూషన్ ద్వారా, హోమియోపతి చదువుకోని, గవర్న మెంటు రిజిస్టర్డు కాలేజిద్వారా డిప్లొమా పొందండి. ప్రాప్యెక్టన్ ఉచితము.

వివరములకు వెంటనే వ్రాయండి:

INDIAN HOMOEOPATHIC COLLEGE (A.W.P.) JULLUNDUR CITY

మార్చి 1920

రేడియో కో-ఆపరేషన్లు

గోపాలపురం తూ.గో.జిల్లా

కుష్టు బోల్డి మేసాసాండ

వగైరా బట్టె సుఖ వ్యాధులకు శాస్త్రీయ-త్రయైక చికిత్స.

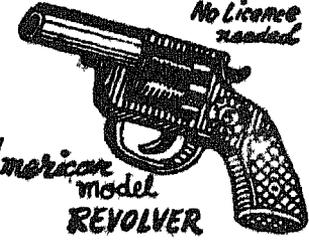
ఆంధ్రుల ఔషధములు లభించును

→ కౌటలాగు నలహా ఉచితము

డాక్టర్:

బ్రాంఛీలు: వాల్తేరు ఆర్. ఎన్. సికింద్రాబాద్ - 3560 కింగ్రువే

No License needed

American model REVOLVER

దొంగలమంది, క్యూరమ్యగములమంది ఎమ్ము రక్షించుకోండి. వనభోజనములూ, యాత్రలు, నాటకములకు చాలా ఉపయోగ ప్పెనది. ఆలోమేటిక ఆరు తూటాలుగలది. తేలికైనది. దీని పెద్దకట్టము, ప్రకాశమైన మంట మిమ్ము ఆవిడలమంది రక్షించును.

333 444 555

ధర రూ. 6 8 13

25 తూటాలు ఉచితం: అపై న ప్రతి 100 తూటాలు రు. 3. శిథిలం కేసు రు. 4. పోస్టేజీ-ఫ్రీ. 2. శైల్యము అవసరం. ఒకే ప్యాకింగులో రెండు రివోల్వర్లు లెప్పించుకున్న పోస్టేజీ, ప్యాకింగు ఉచితం.

BHARAT COMMERCIAL STORES (APW) JULLUNDUR CITY.

యదు.

హంస ధ్వనిలో "వాతాపీ గణపతి" ప్రార్థనతో కచేరీ ప్రారంభించింది. క్రమ ప్రకారం వాయిం చింది.

రాగం, తానం, వల్లవి అయింది. కచేరీ పూర్తి కావచ్చింది. ఇక తిల్లానా వాయింవారి. అదే ఆఖరి పాట. ప్రోగ్రాంలో ఆచార్యవేళా రా విధంగా. అయితే ఆమె వాయిస్తున్నది తిల్లానా కాదు! శివరంజని!

ఎందుకు వాయిస్తూందో ఆమెకే తెలియదు. ఆ రాగం మూసేసి చాలా రోజులైంది.

"...ఇదేమిటి? ఇది ప్రారంభించింది? అంతా బాగానే ఉందనుకుంటూంటే చివరికి పాడు చెయ్యదు కదా" అనుకుంటూ, ఇంగారు పడు

శివరంజని

తున్నారు తల్లి, తండ్రి.

ఆమె కిదేమీ తెలియదు. ఆవేశంగా వాయిం చేస్తూంది. బాగా సాధనలో ఉన్నట్టే ఉంది వాయింపు. సభ్యులంతా తల లూపుతున్నారు. అందరి కళ్ళూ చెమ్మిగిలుతున్నాయి.

శివరంజని జాలి రాగం అంటారు. ఆ రాగం వింటూంటే హృదయం ద్రవించిపోతున్నట్లును భూతి కలుగుతుంది.

ఆ రోజుల్లా మబ్బుగా ఉంది. రమ శివరంజని వాయిస్తూంది. వానజల్లు ప్రారంభమైంది. బయట శౌడ్ స్వీకరు దగ్గర వింటున్న జనం

కోపరికి నర్తుకుంటున్నారు. వారిలో తలమీదుగా కండువా కప్పుకుని ఒకాయన అందరినీ తప్పించు కుంటూ వచ్చి సభా వేదికముందు వరుసలో కూర్చున్నాడు. గడ్డం మాసి ఉంది. బట్టలు ధూలిగా ఉండి చాలా దూర ప్రయాణాలు చేసిన లక్షణాలు కానవస్తున్నాయి. ముగ్ధుడై వింటున్న ఆయన్ను కుతూహలంగా చూసి "ఏ ఊరు తమది" అన్నారు పక్కనున్న ఒకరు.

"ఈ ప్రాంతమే. యాత్రలు చేసుకుని వస్తున్నాను. ఇందాకానే ఈ ఊరు వచ్చాను. ప్రోగ్రాం కాగితం చూశాను. నాకు సంగీతం అంటే సరదా. శివరంజని రాగం అంటే అన్ని రాగాలకంటే చాలా ఇష్టం" అన్నా డా వ్యక్తి.

రమ కళ్ళు మూసుకుని వాయిస్తూంది. చెంపమీదుగా కన్నీళ్ళు ప్రవహిస్తున్నాయి. నాగవ్వరం వింటున్న నాగుపాముల్లాగ తల లూపు తున్నారు సభ్యులు.

ఇవేమీ రమకు తెలియవు. కొంతసేపటికి రాగం అగింది. సిదోలు క్రిందపెట్టి కళ్ళు తెరిచింది. కళ్ళు తెరిచింది రమ! తనకు.....నిదులు.... మేష్టరు!!

తెరిపార చూసింది రమ. తలమీదుగా అదే రుద్రాక్షంబు కండువా కప్పుకుని మొదటి వరుసలో కూర్చున్నాడు.

"నీ శివరంజని విని వచ్చావమ్మా" అన్నారు నవ్వుతూ శంకరం మేష్టరు.

రమ చేతిలోని కమాను తెలియకుండా క్రింద పడిపోయింది. ★

అందరికీ నిత్యావశ్యములు

కాశాల్సూచి
కీళ్ళారి మాత్రలు
బంబులు
కీళ్ళారి

సిద్ధిలత
కొలెజన మాత్రలు
బాలకృ
వికలచన మాత్రలు

సంజీవగూడు సంస్థ

సాధారణమూ హైతెల్లు

కొలెజన మాత్రలు

నన్ జీవ్ గూడు ఔషధములకు ఒక టవునుకు ఒక స్టాకిస్తును ఆహ్వానించెదము.

జ్వరం వచ్చినట్టుందా?

రవ్వంత **అమృతాంజనము**

రాయండి

విమిషంలో తగ్గుతుంది

జలుబు, జ్వరం, ఒళ్ళి నొప్పులు - వీటన్నిటికీ అమృతాంజనం ఉపయోగించండి. మీ దుటుంబాని కది శ్రీరామరక్ష. నొప్పి కలిగినప్పుడు ఒక్క-వినదు రాస్తే చాలు. ఇంట్లో ఒక్క-నీసా ఉంటే వెంట తరలి ఆటివస్తుంది.

అమృతాంజన లిమిటెడ్ మద్రాసు-4
బొంబాయి-1, కంకణ-1, న్యూఢిల్లీ-1